

ТВОРЧІ ПОРТРЕТИ В ІСТОРИЧНОМУ ПРОСТОРИ

УДК 78.491

Артур Микитка (Львів)

ЛЬВІВСЬКИЙ КАМЕРНИЙ ОРКЕСТР: ШКОЛА КАМЕРНОЇ ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Микитка Артур. Львівський камерний оркестр: школа камерної виконавської майстерності

Висвітлюється історія та здобутки Львівського камерного оркестру "Академія" за 50 років його існування.

Ключові слова : камерний оркестр, керівники, концерти, прем'єри.

Мыкитка Артур. Львовский камерный оркестр: школа камерного исполнительского мастерства

Освещается история и достижения Львовского камерного оркестра "Академия" за 50 лет его существования.

Ключевые слова : камерный оркестр, руководители, концерты, премьеры.

Mykytka Arthur. Lviv chamber orchestra: chamber skills teaching school

The author of the article represents the history and great achievements of Lviv Chamber Orchestra "Academy" during its 50-year activity.

Key words : chamber orchestra, directors, concerts, first nights.

Важко уявити нинішнє музичне життя Львова без Камерного оркестру Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка, який вже п'ятдесят років тішить прихильників Високої Музи своїм мистецтвом.

Свій початок оркестр бере від 1959 року, коли група молодих музикантів, студентів консерваторії, окрилена блискучим виконанням творів епохи Бароко Московським камерним оркестром під керуванням Рудольфа Баршя, вирішила створити власний ансамбль. Ось імена тих, хто був першими: скрипалі Юрій Березін, Матіс Вайцнер, Катерина Грица-Геннел, Петро Дроща, Марк Зельманович, Богдан Каськів, Зоя Кобищан-Мерцалова, Ріта Коновалова, Валентина Лапсюк, Тетяна Маміконова-Шуп'яна, Діна Москвіт-Савко, Естера Шац; альтисти Орест Бодак, Олександр Гірський,

Ірина Литвинова, Едуард Ріфман, Богдан Семко, Жанна Скринник, Владислав Шейкін; віолончелісти Олексій Бородін та Борис Осокін.

Таким чином, створений 1959 року як невеликий ансамбль, на зламі 1960 - 1961 років під керівництвом відомої скрипальки і педагога, професора Олександри Деркач формується камерний оркестр. У ті роки це був перший камерний оркестр в Україні, що поставив собі за мету поєднувати навчальний процес з активною концертною діяльністю. Він дуже скоро оформився у самостійний мистецький колектив. Цьому сприяло те, що в попередніх десятиліттях Львів не мав камерного оркестру, а творчий потенціал кафедри струнно-смичкових інструментів був тут дуже значним, що закономірно призвело до становлення постійно діючого колективу.

Становленню оркестру сприяла всебічна підтримка професорів Дмитра Лекгера, Арсенія Котляревського, ректора консерваторії Миколи Колесси, славетного Станіслава Людкевича. Згодом оркестром зацікавився новий ректор консерваторії професор Зенон Дашак, який надав йому офіційного статусу, впровадивши у навчальні плани. Поєднання навчального процесу з активною концертною діяльністю залишається й донині головною метою оркестру. Через цю школу пройшла не одна когорта музикантів, які стали провідними педагогами багатьох середніх навчальних закладів, Національної Музичної академії ім. М. В. Лисенка у Львові, керівниками, оркестрантами і камерними виконавцями численних музичних колективів в Україні та за її межами. Можна з повною відповідальністю стверджувати, що з появою оркестру у Львові започатковано Школу вищої камерної майстерності.

Професор Олександра Деркач – людина щирої вдачі, блискуча скрипалька і надзвичайно ерудований педагог, інтелігент, вихованець та послідовник львівської скрипкової школи, наставник цілої плеяди музикантів. Вона була душею колективу, “камертоном” його піднесеної творчої атмосфери – надихала ентузіастів, заохочувала до співпраці найздібніших музикантів, розшукувала рідкісну літературу. Її висока музична культура, різнобічні мистецькі уподобання значною мірою зумовили багатогранність творчої палітри оркестру.

У ті далекі роки оркестр-“першопроходець” пошавлював музичне життя, привертав до себе увагу відомих виконавців. Відкрили його Гідон Кремер і Тетяна Грінденко – нині скрипалі світової слави. Разом з оркестром вони вперше в колишньому СРСР виконали низку творів Дж. Тореллі, Й. Гайдна, Ф. Шуберта та А. Вівальді. Гідон Кремер п’ять разів виступав з

Львівським камерним оркестром, і щоразу з новою програмою – у залі Львівської філармонії, в Будинку органної музики, в Ужгороді.

Пліч-о-пліч зі своїм Вчителем працював з оркестром від 1960 до 1990 року Матіс Вайцнер. Творчий і педагогічний доробок колективу неможливо собі уявити без цього блискучого музиканта і організатора. Концертмейстер, керівник оркестру, соліст, ентузіаст камерного музикування, який перебуває у постійному творчому пошуку, М. Вайцнер досяг з оркестром блискучих вершин. Оркестр працював та виступав переважно без диригента, тому робота концертмейстера вимагала неабиякої підготовки до занять і постійної активності всіх його учасників. 1983 року оркестр став лауреатом Першої премії на конкурсі камерних оркестрів і ансамблів у Києві. У Львові, завдяки особистим контактам та невичерпній енергії М. Вайцнера, з Камерним оркестром виступали найславетніші музиканти.

Мистецтво ансамблевого музикування згуртувало ядро колективу. Це – скрипаль Матіс Вайцнер, віолончелістка Харитина Колесса, скрипалі - Артур Микитка та Володимир Заранський, клавесиністка Віра Вайцнер, контрабасист Адріан Фединський. Названі музиканти неодноразово виступали із окремими ансамблевими програмами. Слід згадати виконання “Музичного дарунку” Й. С. Баха під час львівського фестивалю “Віртуози”, Тріо-сонат В. Моцарта разом з відомим львівським органістом і педагогом Самуїлом Дайчем, Тріо-сонат Г. Генделя, концертів А. Вівальді, Г. Телемана.

Професор Саулюс Сондецкіс, уславлений диригент і керівник Литовського камерного оркестру, який пильно стежив за розвитком колективу та неодноразово ним диригував, писав: *“У деяких консерваторіях минулого століття в контрактах, що уклалися з педагогами, передбачалася їх участь у концертах навчального оркестру. Такий досвід дає блискучі результати і нині – маю на увазі двадцятирічну діяльність Камерного оркестру Львівської консерваторії ім. М. В. Лисенка під орудою О. Деркач і М. Вайцнера. Педагоги, концертмейстери груп, грають в цьому оркестрі від дня його заснування, а склад студентів постійно змінюється. Незважаючи на це, колектив стабільно зберігає високий художній рівень, розвиває доволі широку концертну діяльність, успішно виступає з видатними солістами “.*

М. Вайцнеру, вихованцю львівської і московської скрипкових шкіл, поруч зі своїм професором О. Деркач та друзями-однодумцями, вдалося довести на практиці, що постійна зміна студентів-оркестрантів – це важливий ефективний метод проти заштампованості, рутини, монотонності і

схематизму в роботі. Безумовно, такий підхід вимагав і надалі вимагатиме від керівників складної додаткової праці – втримати цінні традиції виконавської манери, зберегти багатий різностильовий репертуар, безболісно розв'язувати кадрові питання.

Творче обличчя оркестру завжди було неординарним. *“Широка концертна діяльність, постійне збагачення репертуару, - як відзначала музикознавець Наталія Швець, - сприяли виникненню художньої сфери, найбільш близької виконавському почерку колективу. Не механічне наслідування кращих еталонів інтерпретації, а пошук власної, можливо навіть суперечливої концепції – найцінніше його досягнення”*.

Афіші 1960 - 1980-х років засвідчують особливу зацікавленість видатних музикантів-солістів сучасності в сумісних проектах з Львівським камерним оркестром, наприклад Олександр Слободяник – В. Моцарт. Концерт № 22 (диригент Ісаак Паїн); Концерт А. Шнітке (перше виконання у Львові мало шалений успіх, увесь твір повторено на “біс”); Олег Криса – В. А. Моцарт. Скрипкові концерти №№ 3, 4, 5, - Концерти А. Вівальді, - Концерт № 2 Ф. Мендельсона (вперше у Львові), - “Симфонія кончертанте” для скрипки і альту (з Федором Дружиніним); Ігор Ойстрах – В. Моцарт. Концерт № 4, - Й. Гайдн. Подвійний концерт F-dur для скрипки і фортепіано (з Наталією Зерцаловою); Володимир Співаков - Й. С. Бах. Концерт a moll, - В. Моцарт. “Симфонія кончертанте” разом з Юрієм Башметом (альт); Юрій Башмет – Концерти Г. Телемана та Ф. Гофмайстра (диригентський дебют, 1986); Наталія Гутман – Й. Гайдн. Концерт C - dur; Олексій Любимов – клавірні Концерти Й. С. Баха і В. А. Моцарта.

Великим досягненням Львівського камерного оркестру стали виконані під керівництвом Саулюса Сондецькіса в 1981 році Дванадцять концертів А. Вівальді з циклу “Гармонійне натхнення”. Солістами виступили Богодар і Олег Которовичі, Олег і Богдан Криси. Відразу після львівської прем'єри оркестр та солістів вітав переповнений зал Палацу “Україна” (Київ). Крім вищезгаданої програми, спільно з Київським камерним хором ім. Б. Лятошинського (керівник В. Іконник) було виконано “Глорію” А. Вівальді та сольну програму у Республіканському Будинку органної і камерної музики.

Група віолончелей у Камерному оркестрі завжди була взірцевою – Ю. Ланюк, В. Жилін, Т. Менцінський, Д. Гавата, Я. Мигаль, С. Канчалаба та ін. (всі вихованці Євгена Еммануїловича Шпіцера). Проте найяскравішим виконавцем в історії Львівського камерного оркестру залишиться Харитина Колесса.

В Львівській консерваторії ім. М. В. Лисенка від 60-х років ХХ ст. успішно працювало Студентське наукове товариство під керівництвом музикознавця, а нині – доктора мистецтвознавства, професора Стефанії Павлишин і відомого композитора Андрія Нікодемівича. Камерний оркестр постійно виконував твори студентів композиторського факультету, а студенти брали участь у різноманітних ансамблях. Подією мистецького Львова стала постановка опери К. Монтеверді “Коронація Поппеї” (оркестровка професора Володимира Носова, диригент Ігор Левенець) і балету-пантоміми І. Стравінського “Історія солдата” (диригент - Юліан Балух), здійснена силами студентської молоді, об’єднаної в Наукове товариство.

У 70-ті роки львів’яни підтримують творчу співпрацю з Київським, Латвійським і Литовським камерними оркестрами та їх керівниками – Сергієм Кравчуком, Товієм Лівшицем, Саулюсом Сондецькісом, з Братиславським камерним оркестром і його керівником – професором Яном Прагантом.

Першим міжнародним визнанням оркестру став виступ на Фестивалі “Дні камерної музики” (Ланьцут, Польща, 1971), де солістами виступили М. Вайцнер (скрипка), Х. Колесса (віолончель), О. Вошак (арфа), В. Цайтц і В. Гінзбург (гобой). Вдруге оркестр виступив в Польщі 1978 року (Ланьцут).

Грандіозним проектом постав Фестиваль музичного мистецтва “Віртуози країни” (Львів, 1982), започаткований у співпраці з керівництвом Львівської філармонії. Від 1990 року фестиваль “Віртуози” виходить на міжнародну орбіту, а Львівський камерний оркестр стає постійним його учасником. Цікаво, що напередодні, 20 травня 1982 року, біля Палацу Потоцьких у Львові камерним оркестром були започатковані “Нічні серенади”. Нічого подібного Львів ще не бачив: о 22-й годині в подвір’ї перед Палацом зазвучала музика В. Моцарта, Г. Телемана, А. Вівальді, Л. Боккеріні, Е. Елгара, С. Людкевича. У “Дитячій симфонії” Й. Гайдна партії свистульок, зозуль, тарілок з блиском та гумором виконали неперевершені Тетяна Грінденко і Олег Криса.

Незабутніми були виступи з оркестром відомого педагога, завідувача кафедрою фортепіано у 1950 - 1970 роках, професора Олександра Лазаровича Ейдельмана та його дружини – піаністки Кето Хучуа.

1 червня 1979 року оркестр мав щастя взяти участь в проведенні зустрічі з Станіславом Людкевичем в Академічній науковій бібліотеці ім. В. Стефаніка і виконати перед столітнім ювіляром його твори .

У цей пам'ятний Перший Фестиваль сталася ще одна незабутня подія – під час виконання Concerto grosso № 1 був присутній його автор, видатний композитор сучасності Альфред Шнітке. Солістами виступили Тетяна Грінденко і Олег Крися. Диригував Юозас Домаркас. Оркестр часто концертував з кращими творчими професорсько-викладацькими та студентськими силами. Це, передусім, Лідія Шутко, Богдан Каськів, Любов Чайковська, Ореста Ванькович-Когут, Валентина Лапсюк, Юрій Далецький, Олег Лучанко, Оксана Андрейко, Леонтій Оленич, Марія Крих, Звенислава Левицька-Стернюк, Ольга Качева, Ксенія Колесса. Солістами та виконавцями оркестрових партій часто були викладачі Володимир Семеніченко (фагот), Володимир Носов (кларнет), Юрій Смірнов (флейта), Володимир Гінзбург (гобой), Василь Жолубак (флейта), Зенон Відоняк (флейта), Олексій Панов (фагот) та ін.

Активна творча співпраця пов'язує оркестр з професором В'ячеславом Цайтцом. Соліст, композитор, педагог – він постійно приходив на допомогу з кращими вихованцями своєї кафедри. Окрасою концертів завжди були виступи вокалістів, відомих співаків Людмили Божко, Марії Байко, Володимира Ігнатенка, Тамари Поліщук, Наталії Свободи, Ніни Тичинської, Богдани Хідченко, Степана Степана, Анатолія Липника, Тетяни Карпатської, Ніни Руденко. Ряд оркестрових транскрипцій для них здійснив Лешек Мазепа. Дуже цікаві оркестрові переклади зробив Ярема Якуб'як.

1990 рік. Переддень Христового Воскресіння. Уперше після тривалої перерви у Львові прозвучав знаменитий твір Й. Гайдна “Сім слів Ісуса Христа”.

У 1989 - 1990 навчальному році оркестр відзначив своє тридцятиріччя. Тоді ж оркестр залишили його керівники Олександра Деркач та Матіс Вайцнер. Розпочинався новий етап у творчій біографії Львівського камерного оркестру.

Впродовж двадцяти років тривала творча діяльність з оркестром Володимира Заранського – скрипаля, помічника концертмейстера, керівника-концертмейстера 1990 - 1991 рр. До яскравих сторінок належить виступ оркестру під його орудою (диригент – М. Скорик) на фестивалі “Музика українського зарубіжжя”, у програмі якого вперше у Львові прозвучали твори Зеновія Лавришина, Лариси Кузьменко, Андрія Гнатишина, Антона Рудницького, Михайла Гайворонського, Івана Вовка. На фестивалі “Дні музики В. А. Моцарта” Володимир Заранський проявив себе як диригент,

виконавши Концерт d-moll для фортепіано з оркестром (солістка Жанна Микитка) та фортепіанний концерт Es-dur Франца Ксавера Моцарта (соліст Йозеф Ермін).

На початку 1991 року Камерний оркестр очолив визначний український композитор професор Мирослав Скорик. Символічне коло замкнулося: 1959 року Мирослав Скорик, ще студент, був автором перекладів та оркестровок для першого складу камерного ансамблю; сьогодні він – визнаний у світі Маестро і художній керівник та диригент вже визнаного колективу. Очевидно, що прихід Мирослава Скорика в оркестр відкрив нову творчу сторінку колективу: значно розширився репертуар, збагачений українською сучасною музикою, джазовими п'єсами, майстерно зробленими обробками. Висока професійна вимогливість Маестро змусила переглянути вже роками напрацьований “навчальний” підхід до занять (без якого, безумовно, неможливо обійтися, враховуючи постійну плінність учасників), довести його до допустимого мінімуму, при максимально активній та інтенсивній віддачі на репетиціях абсолютно всіх учасників. Результатів недовго довелося чекати – за дуже короткий термін оркестр оволодів досить великим репертуаром, розширив концертно-гасторольну діяльність.

Від 1992 року незмінним керівником і концертмейстером Львівського камерного оркестру став Артур Микитка.

Яскравими сторінками в біографії оркестру стала участь у різних фестивалях – як у нас, так і за кордоном, в авторських концертах композиторів, телевізійних програмах, записах чотирьох аудіокасет.

Цьому значною мірою сприяло налагодження контактів навчального закладу з культурними інституціями Європи. Оркестр, здобувши визнання, сприяв пожвавленню музичного життя Львова – відновленню забутих традицій, появі нових форм відтворення музичного дійства, зацікавленню публіки сучасною музикою, авангардом, спричинився до проведення “Днів американської та української музики”, фестивалів музики В. Моцарта, Г. Генделя, Д. Скарлатті та Й. С. Баха, М. Лисенка, І. Стравінського, “Композитори України – пам’яті жертв голодомору”, “60-річчю заснування Союзу Українських Професійних Музик”. Участь оркестру в усіх фестивалях “Контрасти” (1995 - 2009), засвідчила здатність колективу за короткий час підготувати різні за музичною мовою, стилістикою і технічною складністю твори. Згадаймо світові та українські прем’єри на “Контрастах” Партит №№ 6 і 7 та 3-го фортепіанного концерту Мирослава Скорика; Концерту для чотирьох солістів, органа і струнних Віктора Камінського; “La belle musique”,

Камерної музики для фортепіано і струнних, Симфонії № 3 “Пісня ночі” Ольги Криволап; “Інтермеццо” для віолончелі і струнних Богдани Фроляк; “Шести медитацій” для флейти і струнних Анджея Нікодемівича (Польща), “Петербурзького концерту” для гобою і струнних з Дмитром Котьонком Валерія Кікти (Росія), Концерту для арфи і струнних німецького композитора Гайнріха Хартля, Концерту № 2 для фортепіано з оркестром Александра Чайковського (Росія), (солістка Оксана Рапіта), “Te Deum” Арво Пярта з хором “Глорія” – диригент Володимир Сивохіп, творів Івана Карабіца виконані під батудою сина композитора Кирила Карабіца.

Знаменними стали гастролі оркестру до Харкова 1995 року, де оркестр та його солісти дали п'ять концертів у рамках “Днів Львівщини на Харківщині”, до Коломиї (1992, 1997) на фестивалі імені А. Кос-Анатольського, авторський концерт з творів Євгена Станковича у Дрогобичі та Коломиї, участь у Першому фестивалі “Стравінський і Україна” в Луцьку (1994), де оркестр здобув Диплом, у Хмельницькому (1993) на Першому Міжнародному конкурсі камерних оркестрів та ансамблів “Золота осінь” (Перша премія), в Ужгороді (1997) у “Фестивалі музики Мирослава Скорика”, в Тернополі та Івано-Франківську з авторськими концертами М. Скорика (1998). Важливою подією стало запрошення до Славутича для участі в телепрограмі “Classik premier” (1995). Лідія та Остап Шутко з “Наваррою” П. Сарасате, “Щедрик” Ю. Ланюка, “Мелодія” М. Скорика, “Кленовий листок” С. Джопліна спричинились до популярності в Україні львівської виконавської школи.

Подією у мистецькому житті Польщі стали виступи львів'ян у проекті “Схід – Захід” в Зеленій Гурі (1995 - 1996). У концертних програмах виконувалася “Серенада” Мечислава Карловіча, спеціально замовлена організаторами, брали участь солісти Лідія та Остап Шутко (скрипка), Жанна Микитка (фортепіано), Соломія Канчалаба (віолончель). У “Днях музики у Міколові” (1994) із скрипалькою Каєю Даньчовською та баритоном Анджеєм Хйольським виконувалися Ре - мажорний концерт для скрипки з оркестром В. А. Моцарта, останні опуси С. Монюшка, геніальний твір Дж. Перголезі “Stabat Mater” в Ченстохові на Святій Горі, перед вівтарем Божої Матері, в Катовіцах в українській громаді міста, в містах Сілезії, на “Фестивалі української культури” в Перемишлі (1995).

Особливої уваги заслуговує запрошення оркестру до участі 1992 року у Міжнародному молодіжному музичному фестивалі у Байройті (Німеччина), відомому своїм знаменитим Оперним театром, у якому кожного літа, вже

упродовж 130 років здійснюються постановки всіх опер Ріхарда Вагнера. У 1992-1996 роках оркестр був учасником цього музичного свята для молоді цілого світу. Це стало можливим завдяки великому другові нашого оркестру, в минулому – його учаснику, а нині професору Гамбурзької консерваторії Міхаелю Стріхаржу. Поява українських музикантів стала сенсаційною – високий клас виконавства, широкий репертуар для турне мальовничими містами Франконської Швейцарії (Баварія), відмінна оркестрова та ансамблева підготовка. Слухачі відкрили для себе оригінальну мову музичних творів українських класиків та сучасних композиторів (М. Березовський, Д. Бортнянський, М. Дилецький, М. Колесса, М. Скорик, Ю. Ланюк). Кульмінацією Фестивалю є традиційний заключний концерт інтернаціонального симфонічного оркестру. Двічі його концертмейстерами ставали учасники нашого оркестру. Це були Павло Довгань (1992) і Остап Шутко (1996). 1995 року з нагоди 35-річчя створення Львівського камерного оркестру організатори Фестивалю на чолі з міністерством культури Німеччини та владою міста Байройта організували урочистий концерт на Баварському радіо. У 1996 р. оркестр нагороджено Великою срібною медаллю Ріхарда Вагнера. У серпні 1997 року оркестр запросили на концертне турне Німеччиною. Молодих музикантів вітали Баварія і землі Саксонії.

У 1995 році з ініціативи А. Микитки були започатковані грудневі концерти під назвою "Різдвяний музичний дарунок", що відбуваються у залах філармонії і Будинку органної музики. "Дарунок" грудневого вечора 1997 року був незвичайним, оскільки проходив у рамках музичного проекту "Україна-Австрія". Втілювачем цієї ідеї разом з оркестром стали диригент і композитор з Відня Дорота Агнолетто, солісти Жанна Микитка і Остап Шутко. Поряд з віденською класикою – дві прем'єри, дотепної "Sinfonia estravaganza" Олександра Козаренка та спеціально написаної для оркестру мініатюри "Листок до альбому" М. Скорика. Традиційні "Різдвяні музичні вечори" запам'яталися світовими прем'єрами Другого "Різдвяного" концерту для скрипки і струнних В. Камінського (солістка Анастасія Пилатюк), та "Молитвою" М. Скорика (22. 12. 2001), виконанням концерту для скрипки з оркестром Ж. Леклера тв. 5 та 24 капрису Н. Паганіні-К. Шимановського в оркестровці М. Скорика Максимом Брилинським (23. 12. 2002), оригінальним прочитанням концертів "Пори року" А. Вівальді Анастасією Пилатюк (21. 12. 2005), прем'єрами "Елегії" М. Скорика та "Хоралу" А. Гаврилець, "Missa brevis" К 192 В. Моцарта з капелою "Трембіта" - диригент

Ігор Пилатюк (20. 12. 2006) та кантати 111 Й. С. Баха з хором "Глорія" - диригент М. Скорик (20. 12. 2007).

У січні 1999 р. на запрошення диригента хору "Pro Arte Ecclesiastica" Януша Мушинського з Катовіц оркестр взяв участь у "Різдвяних колядових вечорах" і разом з хором, солістами (в числі яких - Анджей Хйольські), виконали зарубіжну класику і українську духовну музику. Не оминули камерних вечорів, присвячених творчості С. Людкевича (25. 12. 1999) і М. Колесси (7. 12. 1998). З Львівським камерним оркестром співала О. Ленишин. Оркестр вперше виконав майстерно зроблений Я. Якуб'яком переклад жартівливої "Квочки" С. Людкевича.

Вже давно продовжується співпраця оркестру з композитором Ольгою Криволап. Її музика дуже лірична, елегійно-поетична, близька музикантам оркестру, тому участь у авторському концерті у залі філармонії (31 березня, 1998) дала нам можливість ще раз ринути у "Симфонію Марень" і стати першими виконавцями повного циклу "La belle musique". Продовженням лірико-філософської теми в музиці став концерт творів молодого композитора Наталії Марченкової-Палкової (Храм Св. Лазаря, 16 березня 1998) – учениці В. Флиса, М. Скорика, О. Криволап. Програму складено з камерних творів композитора (солістом виступив В. Мегеден (альт), диригував - В. Гарбарук). Не можна оминати участь оркестру в ювілейному авторському вечорі Г. Ляшенка (20 червня 1998), у якому прозвучали "Ляменто" для струнних і фортепіано, концерт для контрабасу, фортепіано і струнних, соліст – багатолітній учасник оркестру Р. Луцик (партія фортепіано – М. Драган).

Особливої ваги набули виступи оркестру в ювілейних концертах Мирослава Скорика у Києві 1998 року – сцена Національної опери України та прем'єрне виконання концерту № 3 для фортепіано з оркестром надавали події небуденного значення. Солістами в концерті, як у Києві так і у Львові, виступили Н. Матвієнко ("Три весільні пісні") і М. Скорик – у фортепіанному концерті, присвяченому Оресту Коваліву, який диригував оркестром. А напередодні в рамках фестивалю Маестро Скорик диригував своїми творами та обробками для оркестру з так званого "легкого" жанру.

Невід'ємною частиною мистецького життя Львівського камерного оркестру стали виступи при відкритті художніх виставок, презентацій у музеях, біля пам'яток архітектури. Важливо, що традиція, започаткована О. Деркач і М. Вайцнером разом з директором Львівської картинної галереї Б. Возницьким, мистецтвознавцями О. Ріпко, А. Новаківським, Національним

музеєм, Львівською картинною галереєю, Музеєм етнографії та декоративного мистецтва, триває й сьогодні. Особливою духовною аурою позначені добродійні концерти з Н. Хомою (віолончель) і хором “Gloria” на реставрацію Собору Св. Юра і церкви Св. Михайла, спільні виступи з талановитими дітьми, учнями Львівської середньої спеціальної музичної школи-інтернат ім. С. Крушельницької, організація та активна співпраця з Міжнародним Благодійним культурним Фондом Владіміра Співакова, концерти-лекції для учнів середніх шкіл за участю музикознавця, Заслуженого вчителя України І. Ласкій-Паін.

На честь свого 40 – річчя Львівський камерний оркестр провів фестиваль, який завершився Гала-концертом 30 травня 2000 року на сцені Львівського театру опери і балету. Протягом року відбулися “Парад солістів”, “Естрадно-джазовий концерт”, виступи на фестивалях “Віртуози” і “Контрасти”, “Різдвяний музичний дарунок”. Під орудою Саулюса Сондецькіса виконано твори В. Моцарта та П. Чайковського за участі учасників оркестру різних років. Солістами були Х. Колесса, Лідія і Остап Шутко, А. Карп’як, А. Ковалко, квітет “Класик-Модерн”. Диригували - М. Скорик, І. Пілатюк, Я. Колесса. Починаючи з 2000 року до творчої роботи з оркестром залучився Народний артист України, професор, ректор ЛНМА ім. М. В. Лисенка Ігор Пілатюк, в минулому учасник оркестру та багатолітній художній керівник і диригент камерного оркестру Івано-Франківської філармонії.

Перший спільний виступ відбувся 10 лютого 2000 року з виконанням “Диптиху” Василя Витвицького, запис та випуск компакт-диску якого в серії “Постаті” було здійснено у 2006 році. У 2003 році з нагоди до 100 – річчя від дня народження Миколи Колесси побачив світ запис сюїти “В горах” під орудою І. Пілатюка.

До яскравих виступів оркестру під його керівництвом можна віднести концерти в Національній філармонії та Палаці “Україна” (2003), Фестивалях “Віртуози” (2001, 2004), імені А. Кос-Анатольського (Коломия, 2005), музичному проєкті “Львів – Відень”, у Феодосії, Хмельницькому, Тернополі, Івано-Франківську, Дрогобичі, на закритті Третього міжнародного фестивалю диригентів ім. М. Колесси, за присутності славетного Маєстро у залі (2005), постановкою твору Й. Гайдна “Сім слів Христа” та його виконання у Львівському Національному театрі опери і балету і в Соборі Софії Київської (2007-2008), в Варшаві, Гданську, Любліні (Польща), в

традиційних “Різдвяних музичних дарунків”, ювілейному концерті програми “Класик – прем’єр”.

Період від сорокалітнього ювілею оркестру до 50-ліття насичений концертами, записами та випусками компакт-дисків, участю в музичних телепрограмах. Очевидним постає необхідність і важливість концертної практики для учасників оркестру, підтверджуючи основне кредо оркестру - бути навчально-концертною одиницею та школою виховання високопрофесійних оркестрових музикантів. Передовсім, це участь у міжнародних музичних фестивалях “Віртуози” і “Контрасти”. Ось декілька програм з них: Концерт для флейти з оркестром А. Штогаренка (соліст А. Карп’як), "ТанГопак" Ю. Ланюка (солістка О. Рапіта) - ця програма з успіхом була презентована на Київ-Музик-Фест 2002, твори Й. Гайдна, Е. Денісова з І. Монігетті (Швейцарія), А. Шнітке - Кончерто-гроссо для двох скрипок і струнного оркестру (солісти – А. Пилатюк, Ф. Касік, диригент Роман Ревакович (Польща), Вечори з Саулюсом Сондецкісом (Литва) і музикою В. Моцарта, П. Чайковського, К. Шимановського, М. Скорика (солісти І. Четусь, Н. Пилатюк, Л. Футорська), скрипкові концерти у виконанні професорів Московської консерваторії І. Бочкової та С. Кравченка, прем’єри у Львові подвійного концерту Б. Тіщенко та “Пори року” А. Піацолли (солісти Д. Йоффе і М. Вайман (Ізраїль), твори І. Карабиця і В. Губаренка (соліст О. Востряков, диригент К. Карабиць), програми з класичною і легкою музикою в італійському подвір’ї (М. Скорик, І. Пилатюк) і на Київ-Музик-Фест 2002 року, творами Анджея Курилевіча, джазовими обробками М. Скорика, прем’єрою дотепної п’єси В. Камінського “Репетиція оркестру”.

До прем’єр, які виявилися знаковими, слід віднести вокальні цикли Мануеля Де Фаль’ї та Сім танго Астора Піацолли в аранжуванні М. Скорика (солісти А. Ковалко-сопрано та Я. Ковальчук-акордеон). Частково програму вдалося записати та видати компакт-диск “З любов’ю в серці” (“Атлантик-рекорд”, Київ, 2004). До речі, дискографія оркестру поповнилася виданням альбомів “Львівські імпресії”, в який увійшли записи творів М. Колесси, М. Скорика, В. Камінського, О. Криволап, Ю. Ланюка, здебільшого зроблені з концертів (2005), “La belle musique” з транскрипціями М. Скорика та “Сад пристрастей” з взірцями класичної музики (2005), концертами для клавіру Й. С. Баха з Ж. Микиткою (фортепіано, Україна-Австрія). У 2008 з’явився компакт-диск “ACADEMIA LIVE” з творами В. Моцарта, Й. Гайдна і Л. Боккеріні з диригентом С. Сондецкісом та піаністом І. Четусьвим, записаний з концертів у Львові і Німеччині.

Продовжувалися міжнародні контакти. Оркестр побував на музичних фестивалях у Білорусії, Польщі, Німеччині, Швеції де отримав схвальну оцінку преси.

У 2001 році оркестр та його керівника-концертмейстера відзначено високою нагородою - Дипломом “Львівська слава” та мистецькою премією ім. С. П. Людкевича.

Вересень 2008 року став певним творчим випробуванням для оновленого складу колективу. Вже 17 вересня у концертному залі Львівської філармонії ім. С. Людкевича відбувся концерт в рамках Фестивалю музики М. Скорика до ювілею художнього керівника “Академії” з солістами С. Приймак, Н. Пилатюком та Маестро М. Скориком за фортепіано. Диригував І. Пилатюк. А 27-го, на XIV міжнародному музичному фестивалі “Контрасти” оркестр виконав музику сучасних американських композиторів під батудою М. Скорика. Програму з успіхом було представлено на “Київ-Музик-Фест 2008” 2 жовтня у залі Національної філармонії.

Двома травневими концертами (23 і 29) на XXVII міжнародному музичному фестивалі “Віртуози” оркестр розпочав свій 50-й, ювілейний концертний рік з прославленими музикантами Саулюсом Сондецькісом, О. Брусіловським (скрипка, Франція), С. Ейдельманом (фортепіано, США) та яскравими молодими солістами О. Коробкіною (скрипка, Росія) і Н. Пилатюком (скрипка, Україна). Диригував - І. Пилатюк. Участь у авторському концерті Петеріса Васкса (“Контрасти” 30.09), знайомство з композитором і його музикою збагатили нас творчо і духовно.

20 грудня 2009 року відбувся вже 15-тий “Різдвяний музичний дарунок”. Солістами виступили Р. Закопець (скрипка), У. Жук (альт), Ж. Лень і І. Громіш (флейти). За диригентським пультом був Ю. Бервецький, з яким ми успішно співпрацюємо в останні роки.

Львівський камерний оркестр “Академія”, залишаючись навчальним колективом для студентів Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка, став за фактом своєї діяльності яскравою концертною величиною у музичному житті Львова і України. Його праця приносить і користь, і славу старовинному музичному навчальному закладу, користується повагою і любов'ю сотень слухачів.